

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/281/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316207618
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5316207618.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobkyne Q.. X. Z., K.. XX.X.XXXX, O. R.D. XXXX, XXX XX R., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Kucek & Partners, s.r.o., so sídlom Mickiewiczova 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 865 192 proti žalovanému Q. Z., K.. XX.XX.XXXX, O. R. XXXX, XXX XX R., V. O. Q.. Y.. Š. XXXX/XX, XXX XX Č., právne zastúpenému Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, advokátom so sídlom Ul. Jána Reka 13, 010 01 Žilina, IČO: 31 074 863, v konaní o zaplatenie 7 481,97 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie o žalobe v časti o zaplatenie sumy 4.273,85 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.273,85 € od 10.8.2016 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 6.121,23 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.850,92 € od 28.3.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 1.696,35 € od 13.4.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 899,40 € od 5.10.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 337,28 € od 17.1.2019 do zaplatenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 337,28 € od 15.2.2019 do zaplatenia, v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalovaný m á voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 2,16 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 29.9.2016 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 7.481,97 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 10.8.2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov tohto sporového konania. V rámci skutkových tvrdení v žalobe nárok rozdelila do troch častí. Sumu vo výške 3.450,- € požadovala z titulu bezdôvodného obohatenia - opravy rodinného domu. Uviedla, že Okresný súd Čadca vydal dňa 25.7.2012 rozsudok č. konania 16C/85/2012-16, ktorým zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, žalobkyne i žalovaného. Vzhľadom k tomu, že k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva do troch rokov od jeho zániku nedošlo, nastali zákonné účinky vyporiadania uvedené v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka a žalobkyňa so žalovaným sa stali podielovými spoluvlastníkmi stavby - rodinného domu so súp. č. XXXX, postaveného na parcele č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 454 m² kat. úz. R., okres Č., zapísanej na LV č. XXXX, a to každý v spoluvlastníckom podiele 1-ice. Žalobkyňa uhradila 3.500,- € za nevyhnutné opravy tohto domu, ktoré pozostávali z výmeny interiérových dverí, plávajúcích podláh v 6 miestnostiach. Sumu uhradila na základe faktúry č. 2016/01 zo dňa 14.2.2016, vystavenej dodávateľom X. V.. Žalovaný sa na úhrade uvedenej sumy nepodieľal, preto požaduje od neho sumu zodpovedajúcu výške jeho podielu, teda 1.750,- €. Ďalej uhradila sumu 3.400,- € za nevyhnutné opravy rodinného domu, ktoré

pozostávali z opravy stien a sadrokartónu, maliarskych prác, opravy schodišťa, polozenia zámkovej dlažby, montáže sadrokartónu, montáže dverí a podláh. Uvedenú sumu uhradila na základe faktúry č. 07 zo dňa 28.6.2016, vystavenej dodávateľom V. X.. Ani na jej úhrade sa žalovaný nepodieľal, preto žalobkyňa požaduje od žalovaného úhradu 1-ice vo výške 1.700,- €. Druhej časti nároku, a to zaplata sumy 823,85 €, sa žalobkyňa domáhala z titulu bezdôvodného obohatenia - nedoplatkov elektrickej energie. Uviedla, že uhradila faktúry za dodávku a distribúciu elektriny do spoločnej nehnuteľnosti spolu v sume 1.647,69 €: sumu 120,37 € za fakturačné obdobie od 8.5.2013 do 9.5.2014 (faktúra č. 9143145159 uhradená dňa 30.5.2014), sumu 654,74 € za fakturačné obdobie od 10.5.2014 do 15.5.2015 (faktúra č. 9153212080 uhradená dňa 5.6.2015) a sumu 872,58 € za fakturačné obdobie od 16.5.2015 do 19.5.2016 (faktúra č. 9163276264 uhradená dňa 15.6.2016). Keďže žalovaný sa nepodieľal ani na úhrade uvedených faktúr, požaduje od neho polovicu z nich. Tretiu časť nároku požadovala z titulu bezdôvodného obohatenia - spotrebného úveru, keď žalobkyňa ako dlžník a žalovaný ako spoludlžník uzavreli s OTP Banka Slovensko, a.s. dňa 13.9.2013 zmluvu o refinanc úvere č. XXX/XXXX/XXSU, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového spotrebného úveru zabezpečeného nehnuteľnosťou patriacou do podielového spoluvlastníctva. Vznikol im tak spoločný, solidárny záväzok splatiť banke istinu úveru. Žalobkyňa od júla 2014 uhrádzala mesačné splátky sama. Ich súčet za obdobie od júla 2014 do septembra 2016 predstavuje 6.416,23 €. Následne žalobu z dôvodu úhrady ďalších splátok na čl. 177 rozšírila, rozšírenie spočívalo i v tom, že požadovala úhradu polovice splátok už od septembra 2013. Žalobkyňa vyzvala žalovaného k mimosúdnej vyriešeniu veci, avšak bezúspešne. Úrok z omeškania požadovala od 10.8.2016 do zaplata, vychádzajúc z výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 27.7.2016, ktorú žalovaný prevzal dňa 2.8.2016, v ktorej mu bola uložená lehota na plnenie, ktorá uplynula márne. K žalobe pripojila rozsudok vydaný vo veci 16C/85/2012, výpis z LV č. XXXX, kat. úz. R., faktúru č. 2016/01, príjmový pokladničný doklad, faktúry 2016/01, č. 07, príjmový pokladničný doklad k uvedenej faktúre, vyúčtovacie faktúry od SSE Žilina, zmluvu o OTP refinanc úvere č. XXX/XXXX/XXSU s výpisom z účtu za jednotlivé mesiace preukazujúci úhrady splátok žalobkyňou a oznámenie o zmene základnej úrokovej sadzby OTP banky.

2. Súd vyhovel žalobe v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu č. k. 8C/281/2016-48 zo dňa 2.2.2017, proti ktorému žalovaný dňa 12.4.2017 čl. 53 podal vecne odôvodnený odpor, v rámci ktorého potvrdil existenciu podielového spoluvlastníctva k uvedenej nehnuteľnosti. Tú však neužíva od 22.6.2015, kedy spoločnú domácnosť opustil. K jednotlivým častiam nároku sa vyjadril nasledovne: K nevyhnutným opravám rodinného domu uviedol, že celková prestavba rodinného domu bola vykonaná v roku 2004, resp. 2005, čo odzrkadľuje aj znalecký posudok č. 127/2016 vypracovaný H.. V. V. dňa 5.7.2016 vo veci vyporiadania podielového spoluvlastníctva vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8C/270/2016, pričom žalovaný k obhliadke rodinného domu znalcom za účelom vypracovania znaleckého posudku prizvaný ani nebol. V čase odchodu zo spoločnej domácnosti bola prestavba rodinného domu úplne hotová, bez potreby akýchkoľvek rekonštrukcií či výmen. O nutnosti ich vykonania nebol žalobkyňou ani oboznámený, nebol ani vyzvaný na udelenie súhlasu s prípadnými opravami. Nie je mu známy ani súčasný stav nehnuteľnosti. Vzniesol návrh na vykonanie dokazovania obhliadkou nehnuteľnosti a výsluchom svedkov na mieste samom, a to i svedkyne U. Z., jeho matky. Vo vzťahu k nároku uplatnenému titulom nedoplatkov elektrickej energie v období rokov 2013 - 2015, ten považuje za nedôvodný, nakoľko v uvedenom období sa obaja podieľali na spoločných nákladoch, pričom žalobkyňa sa v tom čase nedožadovala vydania bezdôvodného obohatenia, žiada ho až v období, kedy sú medzi stranami rozvinuté viaceré súdne spory. Vzniesol námietku premlčania, nárok za obdobie od 8.5.2013 vo výške 120,37 €, uhradený 30.5.2014, považuje za premlčaný v celom rozsahu. Nárok na sumu 654,74 € za obdobie od 10.5.2014 do 15.5.2015 považuje za premlčaný v časti. A pokiaľ ide o nárok na zaplata nedoplatkov elektrickej energie za obdobie od 16.5.2015 do 19.5.2016, ten namieta, pretože podstatnú časť obdobia, a to od 22.6.2015 naďalej, žalovaný nehnuteľnosť neužíval, nakoľko dňa 22.6.2015 ju opustil. Ohľadne tretej časti nároku titulom polovice splátok úveru uhradených žalobkyňou uviedol, že až do momentu opustenia spoločnej domácnosti sa podieľal na splácaní úveru spolu s nákladmi spoločnej domácnosti z príjmov zo spoločnej firmy Q. Q., W..Y..R.. Aj keď žalobkyňa spoločný úver splácala, robila tak zo spoločného majetku spoločnej firmy, teda u žalovaného k bezdôvodnému obohateniu nedošlo. Potvrdil, že úver bol skutočne poskytnutý obom vtedajším manželom, jeho podstatná časť bola však použitá v tom čase vo firme Q. Q., W..Y..R., z čoho zhruba 7.000,- € bolo použitých na nákup motorového vozidla zn. Audi do vlastníctva tejto spoločnosti, ktoré užíval počas pôsobenia v uvedenej firme žalovaný, no následne po jeho predaji sa prostriedky použili na nákup vozidla zn. Mercedes, ktorý po neoprávnenom prevode zo spoločnosti Q. Q., W..Y..R.. momentálne užíva žalobkyňa. Z uvedených dôvodov žalovaný nepovažuje záväzok voči OTP banke za záväzok, ktorý by mal zaťažovať jeho

prípadný podiel. Aj vo vzťahu k uplatneným splátkam úveru vzniesol námietku premlčania, a to vo vzťahu k splátkam uhradeným od 28.7.2014 do 28.9.2014.

3. V dôsledku vecne odôvodneného odporu súd uznesením č. konania 8C/281/2016-67 zo dňa 30.6.2017 platobný rozkaz zrušil.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k odporu zo dňa 20.10.2017 čl. 69 uviedla, že v čase úhrady nedoplatku elektrickej energie bola so žalovaným v manželskom zväzku, preto si náhradu nákladov za nedoplatok na elektrine nevymáhala, nebolo to ani jej povinnosťou. Žalovaný sa na nákladoch domácnosti nepodieľal, vlastné finančné prostriedky minul výlučne na svoju vlastnú zábavu a koníčky. Všetky potreby rodiny a domácnosti zabezpečovala žalobkyňa. Keďže bezpodielové spoluvlastníctvo bolo v roku 2012 zrušené, náklady na potreby rodiny a domácnosti hradila výlučne zo svojich vlastných finančných prostriedkov. Žalovaný tvrdenia o tom, že by sa mal podieľať na úhrade týchto nákladov, žiadnym spôsobom nepreukázal. Vo vzťahu k námietke premlčania odkazovala na § 114 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak ide o právo medzi manželmi, premlčanie sa nezačína ani neplynie. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 16.6.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.7.2016. Existencia manželstva bola teda prekážkou plynutia premlčacej doby, ktorá začala plynúť až po rozvedení manželstva, teda najskôr dňa 13.7.2016. Tiež uviedla, že splátky úveru hradila z vlastných finančných prostriedkov, nie z účtu spoločnosti. Keďže hradila aj to, čo mal zo zmluvy hradiť žalovaný, v zmysle § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka jej vznikol regresný nárok voči žalovanému. Záväzkový vzťah žalobkyne voči žalovanému na náhradu polovice nákladov titulom splátok úveru nie je vzťahom z bezdôvodného obohatenia, ale vzťahom z regresného nároku v zmysle § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Svoj nárok aj v tejto časti uplatnila včas, v 3-ročnej premlčacej dobe, opäť s odkazom na ustanovenie § 114 Občianskeho zákonníka. Vo zvyšku na svojich tvrdeniach týkajúcich sa tohto nároku zotrvala. Žalobu však vzala späť v časti o zaplatenie sumy 436,29 €, ktorá zodpovedá nároku na náhradu polovice nedoplatku za elektrinu v celkovej výške 872,58 €, ktorý vznikol za obdobie od 16.5.2015 do 19.5.2016. K svojim tvrdeniam ohľadne investícií do spoločnej nehnuteľnosti pripojila čestné vyhlásenie X. V. zo dňa 12.9.2017 čl. 87 a čestné vyhlásenie V. X. zo dňa 12.9.2017 na čl. 88. Dňa 26.2.2018 doručila zmenu žaloby čl. 94. Uviedla, že od uzavretia úverovej zmluvy 13.9.2013 do júna 2014 uhradila veriteľovi OTP banka Slovensko, a.s. mesačné splátky v celkovej výške 3.519,98 € a od podania žaloby zo dňa 29.9.2016 ku dňu podania 3.392,69 €. Z uvedeného titulu teda požadovala sumu 3.456,34 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 23.2.2018 (ide o dátum uvedeného podania) do zaplatenia. K svojim tvrdeniam pripojila podrobnosti o transakcii na jej účte čl. 100 a nasl.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 26.4.2018 na čl. 126 vo vzťahu k námietke premlčania uviedol, že žalobkyňa mala možnosť od zrušenia BSM uplatniť ňou tvrdené práva. Namietol dôvodnosť uplatnených pohľadávok v celom rozsahu i v zmysle zmeny žaloby dňa 26.2.2018, poukazujúc na konanie 2T/113/2016 vedené proti žalovanému v postavení obžalovaného, v ktorom bolo preukázané, že v období do 22.6.2015, kedy opustil spoločnú domácnosť, podieľal sa na nákladoch spoločnej domácnosti a prispieval aj na výživné na maloleté deti. Táto skutočnosť je relevantnou aj pre uvedené konanie. Vylučuje právo žalobkyne domáhať sa zaplatenia polovice nákladov na spoločnú domácnosť za obdobie do 22.6.2015. Od 22.6.2015 žalovaný nebyval v spoločnej nehnuteľnosti so žalobkyňou, nebol preto povinný znášať ani náklady spojené s jej užívaním. Čestné vyhlásenia predložené žalobkyňou považoval za nie pravdivé, nakoľko podstatná časť prác, ktoré sa mali vykonávať, bola ukončená do 22.6.2015. Sám žalovaný sa na týchto prácach podieľal. Vzniesol návrh na výsluch uvedených osôb (X. V. U. V. X.) v tomto sporovom konaní.

6. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 5.10.2018 znova rozšírila žalobu o zaplatenie splátok úveru od februára 2018 do septembra 2018, k čomu pripojila aj prehľad pohybov na jej účte. Žalovaný na tomto pojednávaní uviedol, že na dôkaze obhliadkou nehnuteľnosti netrvá. Svedkovia X. V. U. V. X., ktorí mali práce vykonávať a fakturovať, by sa mali vyjadriť aj k rozsahu investícií, ako aj k obdobiu.

7. Žalobkyňa dňa 10.1.2019 učinila ďalšiu zmenu žaloby na čl. 176, keď za obdobie od októbra 2018 do decembra 2018 uhradila sumu 674,55 €, titulom regresného nároku požaduje preto polovicu vo výške 337,27 €. K svojim tvrdeniam pripojila aj výpis zo svojho účtu.

8. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu elektronicky dňa 18.1.2019 na čl. 187 spisu, reagujúc zároveň na zmenu žaloby, poukázal na to, že pre posúdenie časti nároku, ktorý žalobkyňa uplatňuje

titulom regresu, keď požaduje polovicu uhradených splátok úveru, je potrebné zaoberať sa tým, kto s poskytnutými finančnými prostriedkami nakladal, či boli použité na spoločný účel. Nie je postačujúcim to, že žalovaný bol solidárnym dlžníkom. Požadoval uložiť žalobkyni predložiť výpisy z bankového účtu, na ktorý jej boli poskytnuté finančné prostriedky z úveru č. XXX/XXXX/XXSU odo dňa pripísania úverových prostriedkov na bankový účet až do ich vyčerpania v rozsahu 31.300,- €. Tie mali byť použité na splatenie predchádzajúceho úveru a údržbu nehnuteľnosti. Tento účel však naplnený nebol. Poukázal na premlčanie uvedenej časti nároku od 13.9.2013 do podania žaloby 7.10.2016, a to aj z dôvodu, že tvrdené plnenie, ktoré mala žalobkyňa realizovať aj za žalovaného, bolo učené v dobe, kedy medzi stranami sporu už bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

9. Na pojednávaní dňa 23.1.2019 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že trvá už len na regresnom nároku titulom úhrad polovice splátok úveru. Vo vzťahu k ďalším dvom nárokom vzala žalobu späť. Písomne späťvzatie žaloby učinila spolu s ďalšou zmenou žaloby zo dňa 12.2.2019. Na zmene žaloby vznesenej podaním zo dňa 10.1.2019 netrvala, nežiadala o nej rozhodovať. Žalovaný vyjadril so späťvzatím časti žaloby súhlas. Na uvedenom pojednávaní žalobkyňa v rámci svojho výsluchu uviedla, že splátky úveru hradila výlučne zo svojich finančných prostriedkov. Žalovaný sa nijakým spôsobom nepodieľal, neprispieval ani na domácnosť. Jej príjem z podnikania i z pracovnej zmluvy sa pohyboval zhruba vo výške 800,- € v čistom. Žalovaný bol v období rokov 2013 - 2015 zamestnancom spoločnosti Q., pričom disponoval vyššími financiami než ona, napriek tomu sa na splácaní úveru nepodieľal. Jeho príjem mohol byť od 1.000,- € do 5.000,- €. Ak robil nejaké nákupy, tak len preto, že mu na to poskytla peniaze ona. Nepodieľal sa dlhodobo na ničom už od roku 2004, preto musela začať podnikáť. Mal iné záujmy, navštevoval nočné podniky, bral si pôžičky, hral hazardné hry, holdoval alkoholu. V súčasnosti platí výživné na jedno maloleté dieťa 30,- €, pričom v inom prebiehajúcom súdnom spore bez váhania súhlasil so zložením 100,- € poplatku do pokladne súdu. Žalovaný na uvedenom pojednávaní v rámci svojho výsluchu uviedol, že pôvodne bol 50 %-ným spoločníkom uvedenej spoločnosti. 30 % sa musel z donútenia vzdať v prospech detí. Koľko mu žalobkyňa dala, toľko. Vždy si odpočítala aj splátku úveru. Podieľal sa na splácaní až do odchodu zo spoločnej domácnosti. Splácať ho prestal z dôvodu, že zo dňa na deň prišiel o všetko, žalobkyňa naňho podala trestné oznámenie. Po opustení spoločnej domácnosti nemal žiaden príjem. Dovtedy mu žalobkyňa dávala peniaze na ruku. Na začiatku sa dohodli, že bude žalovanému z uvedených peňazí odrátavať elektrinu a úver, ako i to ostatné.

10. Žalobkyňa učinila ďalšiu zmenu žaloby dňa 12.2.2019, keď rozšírila svoj regresný nárok o polovicu ďalších uhradených splátok úveru, ktoré zaplatila v období od januára do marca 2019. Titulom splátok úveru požaduje regresný nárok v celkovej výške 8.238,42 € za obdobie od septembra 2013 do marca 2019. Tento nárok špecifikovala nasledovne: od 9/2013 do 6/2014 v celkovej výške 3.519,98 € (uplatnené na základe podania žalobkyne zo dňa 23.2.2018), polovica predstavuje 1.759,99 €, ďalej od 7/2014 do 9/2016 v celkovej výške 6.416,23 € (uplatnené na základe podania žalobkyne zo dňa 29.9.2016), polovica predstavuje 3.208,12 €, ďalej od 10/2016 do 1/2018 v celkovej výške 3.392,69 € (uplatnené na základe podania žalobkyne zo dňa 23.2.2018), polovica predstavuje 1.696,35 €, od 2/2018 do 9/2018 v celkovej výške 1.798,80 € (uplatnené na základe návrhu na pojednávaní dňa 5.10.2018), polovica činí 899,40 €, od 10/2018 do 12/2018 v celkovej výške 674,55 € (uplatnené na základe podania žalobkyne zo dňa 10.1.2019), polovica činí 337,28 € a od 1/2019 do 3/2019 v celkovej výške 674,55 € (uplatnené na základe podania žalobkyne zo dňa 12.2.2019), polovica predstavuje 337,28 €. Spolu polovica zo sumy 16.476,80 € predstavuje regresný nárok žalobkyne vo výške 8 238,42 €.

11. Na prejednanie uvedeného sporu súd nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom strán a oboznámením listinných dôkazov, vrátane pripojeného spisu 2T/113/2016 a spisu 8C/270/2016 vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva strán (ku ktorému sú pripojené i spisy 16C/85/2016 a 5P/59/2015). Zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

12. Z rozsudku č. konania 16C/85/2012-16 zo dňa 25.7.2012 vyplýva, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - žalobkyne a žalovaného, bolo zrušené za trvania manželstva v zmysle § 148 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko obaja manželia boli v čase podania návrhu i rozhodovania súdu podnikateľmi. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.8.2012.

13. Z rozsudku Okresného súdu Čadca č. konania 5P 59/2015-319 mal súd zistené, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené právoplatne dňom 13.7.2016.

14. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX kat. úz. R. vyplýva, že žalobkyňa i žalovaný sú vlastníkami nehnuteľnosti - rodinného domu súp. č. XXXX, postavenom na parcele CKN č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 454 m², obaja v 1/1.

15. Zo zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXX/XXXX/XXHU čl. 321 spisu 8C/270/2016 vyplýva, že dňa 15.4.2003 uzavreli žalobkyňa ako dlžník a žalovaný ako spoludlžník, zároveň manžel dlžníka, zmluvu o hypotekárnom úvere, predmetom ktorej bol hypotekárny úver za účelom nadobudnutia nehnuteľností - rodinného domu súp. č. XXXX, zapísaného na LV č. XXXX kat. úz. R., ako i pozemku parcelného čísla XXXX - zastavané plochy o výmere 454 m². Výška hypotekárneho úveru predstavovala 650.000,- Sk, čo je 21.576,- €.

16. Zo zmluvy o EASY OTP úvere č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 1.2.2011 spisu 8C/270/2016 vyplýva, že žalobkyňa v postavení dlžníka a žalovaný v postavení spoludlžníka uzavreli s OTP bankou Slovensko, a.s. zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na účel splatenia hypotekárneho úveru a údržby nehnuteľnosti - rodinného domu zapísaného na LV č. XXXX. Výška úveru predstavovala 31.300,- €.

17. Zo zmluvy o OTP refinanc úvere č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 13.9.2013 na čl. 19 vyplýva, že žalobkyňa v postavení dlžníka a žalovaný v postavení spoludlžníka uzatvorili zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového spotrebného úveru zabezpečeného nehnuteľnosťou v sume 29.500,- €. Úver bol poskytnutý na účel „splatenie úveru“. Uvedený úver bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, kat. úz. R.. Výška splátky bola určená sumou 238,13 € s termínom prvej splátky dňa 28.10.2013. Počet splátok, ktoré mali dlžníci uhradiť, bol 155. Termín konečnej splatnosti má nastať dňa 28.8.2026.

18. Zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti ZZ1kUZ č. XXX/XXXX/XXSU predloženej vo veci 8C/270/2016 mal súd zistené, že dňa 13.9.2013 bola zároveň uzavretá medzi OTP bankou Slovensko, a.s. v postavení záložného veriteľa a žalobkyňou a žalovaným v postavení záložcu zmluva o zriadení záložného práva k sporným nehnuteľnostiam, a to za účelom zabezpečenia predmetného OTP refinanc úveru č. XXX/XXXX/XXSU.

19. Z potvrdenia OTP banky čl. 346 zo dňa 15.1.2019, produkovaného vo veci 8C/270/2016, vyplýva, že úver poskytnutý na základe zmluvy o OTP refinanc úvere č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 13.9.2013 na sumu 29.500,- € je splácaný výlučne z bežného účtu žalobkyne, k 28. dňu v mesiaci, od 28.10.2013 do 28.8.2016 vo výške 238,13 € a v dobe od 28.9.2016 do dňa vystavenia potvrdenia vo výške 223,85 €. Zostatok dlhu je splatný ku dňu 28.8.2026. Uvedený OTP refinanc úver bol použitý na zaplatenie úveru na sumu 31.300,- € s príslušenstvom, poskytnutého na základe zmluvy o OTP EASY úvere č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 1.2.2011. Týmto OTP EASY úverom bol v roku 2011 v rozsahu zostatku pohľadávky splatený hypotekárny úver č. XXX/XXXX/XXHU zo dňa 17.4.2003, poskytnutý vo výške 21.576,05 € na kúpu nehnuteľnosti. Z potvrdenia OTP banky Slovensko, a.s. zo dňa 8.10.2018 čl. 135 tiež vyplýva, že OTP refinanc úver č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 13.9.2013 je splácaný z bežného účtu klientky - žalobkyne v tvare IBAN: W. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vždy k 28. dňu v mesiaci v dobe od 28.10.2013 do 28.8.2016 v sume 238,13 € a v dobe od 28.9.2016 do vydania potvrdenia v sume 224,85 €. K uvedenému OTP banka Slovensko, a.s. pripojila aj výpisy z účtu žalobkyne za uvedené obdobie.

20. Z výpisov z účtu predložených žalobkyňou k žalobe vyplýva, že žalobkyňa v roku 2014, 2015 a 2016 až ku dňu podania žaloby uhrádzala úver v splátkach po 238,13 €, následne splátku nižšiu vo výške 224,85 €, a to počnúc dňom 28.9.2016, k čomu pripojila oznámenie o zmene základnej úrokovej sadzby čl. 45, z ktorého vyplýva, že výška anuitných splátok úveru splatných od 28.9.2016 sa mení na 224,85 €. Z podrobností o transakcii na účte čl. 100 a nasledujúce vyplýva, že žalobkyňa počnúc mesiacom september 2013 uhrádzala splátky vo výške 238,13 €, od septembra 2016 vo výške 224,85 €, a to až do januára 2018. Z prehľadu pohybov na účte od 1.2.2018 do 30.9.2018 na čl. 131 vyplýva, že k 20. dňu každého mesiaca bola z účtu žalobkyne realizovaná úhrada sumy 224,85 €. Z podrobností o transakcii na účte žalobkyne, ktoré boli žalobkyňou produkované spolu s poslednou zmenou žaloby, vyplýva, že žalobkyňa uhradila splátky úveru vo výške 224,85 € aj v mesiacoch január, február a marec 2019.

21. Z potvrdenia OTP banky zo dňa 7.2.2019 čl. 365, ktoré súd vyžiadal na návrh žalovaného vznesený na pojednávaní dňa 23.1.2019 za účelom preukázania jeho tvrdenia, že z refinancovaného úveru boli poskytnuté peňažné prostriedky na účet, ktorého majiteľkou a disponentkou bola žalobkyňa, vyplýva, že na základe zmluvy o spotrebnom úvere č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 1.2.2011 bola poskytnutá čiastka vo výške 31.300,- €. Na bežný účet žalobkyne SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX boli dňa 9.2.2011 preúčtované finančné prostriedky vo výške 19.976,59 €, vo výške 11.323,41 € bol splatený úver č. T.. Spotrebný úver č. T. vo výške 30.876,81 € bol splatený úverom č. T. vo výške 29.500,- €. Rozdiel vo výške 1.376,81 € bol zúčtovaný z bežného účtu žalobkyne. Úver na základe zmluvy o spotrebnom úvere č. T. bol poskytnutý vo výške 29.500,- €. Tieto skutočnosti uvedené OTP bankou v uvedenom potvrdení vyplývajú aj z okamžitých (priebežných) výpisov z účtu čl. 367 - 371

22. Z rozsudku Okresného súdu Čadca č. konania 2T/113/2016-504 zo dňa 13.12.2017 vyplýva, že žalovaný v postavení obžalovaného bol spod obžaloby prokuratúra Okresnej prokuratúry Čadca zo dňa 8.12.2016 pre prečin zanedbania povinnej výživy na skutkovom základe, že ako otec troch detí, ktoré sú vo výchove a starostlivosti svojej matky (pozn. súdu žalobkyne), riadne na tieto neplatil výživné v dobe od 1.9.2014 najmenej do podania obžaloby, oslobodený. Dôvodom oslobodzujúceho rozsudku bol zánik trestnosti činu. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 13.12.2017 čl. 502 rub, zo záverečnej reči prokurátora, vyplýva, že vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie a bolo zistené, že obžalovaný využil ustanovenie účinnej ľútosti a dlžné výživné uhradil. Prokurátor preto navrhol, aby bol oslobodený spod obžaloby s úpravou skutku. Ten nebol páchaný od 1.9.2014, ale vykonaným dokazovaním - výpoveďami obžalovaného a svedkov - bolo preukázané, že neplatil výživné až v čase, keď opustil spoločnú domácnosť v roku 2015. Dovtedy podľa výpovede svedkov prispieval na výživné tým, že robil do domácnosti nákupy.

23. Podľa § 511 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. (3) Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Žalobou žalobkyňa uplatnila 3 samostatné nároky: 1. požadovala bezdôvodné obohatenie titulom investícií vynaložených do spoločnej nehnuteľnosti, bez súhlasu žalovaného, pričom nešlo o nevyhnutné opravy, úpravy, či údržbu, keď povinnosť vydať ich vzniká až pri zániku podielového spoluvlastníctva, 2. ďalej požadovala bezdôvodné obohatenie titulom nedoplatkov elektrickej energie, keď už aj počas spolujitia so žalovaným realizovala výlučne ona sama úhrady na tento účel a 3. regresný nárok vyplývajúci zo solidárneho záväzku medzi stranami ako dlžníkmi, na základe zmluvy o úvere, pretože úver spláca od počiatku výlučne ona sama.

25. Žalobkyňa zobrala žalobu vo vzťahu k prvým dvom uplatneným nárokom späť. Nakoľko tak urobila po otvorení pojednávania, bol potrebný súhlas žalovaného, ten súhlas udelil, preto súd konanie v tejto časti zastavil, majúc za to, že podmienky pre vydanie takéhoto rozhodnutia boli splnené. S poukazom na späťvzatie žaloby súd dôkazy pôvodne navrhnuté k späťvzatej časti žaloby (obhliadka, výsluch svedkov, či oboznámenie listinných dôkazov a pod.) nevykonal, listiny neoboznamoval, nezaoberal sa nimi a jednotlivito ich potom ani nehodnotil. Napokon, právni zástupcovia strán na pojednávaní sami uviedli, že na pôvodne navrhnutých dôkazoch netrvajú.

26. Predmetom ďalšieho konania, dokazovania, zostal len nárok regresný, vyplývajúci z pasívnej solidarity žalobkyne a žalovaného, z titulu polovice uhradených splátok úveru, vo vzťahu ku ktorému žalobkyňa opakovane žalobu menila, pôvodne uplatnené právo rozširovala z dôvodu postupne uhrádzaných splátok úveru v priebehu sporu. Svoje tvrdenia listinnými dôkazmi aj preukázala. Žalovaný namietal uvedený nárok čo do jeho základu i výšky, tvrdil, že úver nebol použitý na účel, na ktorý bol poskytnutý, vo vzťahu k časti tohto nároku vzniesol námietku premlčania. Žalobkyňa tvrdila, že úver uhrádzala od uzavretia zmluvy o úvere v septembri 2013 až do marca 2019. Žalovaný vo vzťahu k splátkam splatným do septembra 2014 vzniesol námietku premlčania. Pôvodne ju vzniesol voči pôvodnému nároku na zaplatenie polovice splátok od júla 2014 do septembra 2014, žalobkyňa však následne rozšírila žalobu aj o skoršie splátky, od septembra 2013 do júna 2014, vo vzťahu ku ktorým však súd na premlčanie aj bez ďalšej námietky prihliadol, logicky vychádzajúc z toho, že predchádzali splátkam, ktorých sa námietka týkala. Námietku premlčania súd vyhodnotil za dôvodnú, splátky splatné od septembra 2013 do septembra 2014 (žaloba podaná dňa 7.10.2016, splatnosť splátky k 28. dňu v mesiaci) považuje za premlčané. Subjektívna premlčacia doba začala plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti prvej splátky splatnej 28.9.2013, kedy žalobkyňa vedela, že plní i za žalovaného. Nárok je preto dôvodný až vo vzťahu k splátke splatnej dňa 28.10.2014, a to aj vzhľadom k dátumu podania žaloby, ku ktorej došlo 7.10.2016. Objektívna premlčacia doba začala plynúť a uplynula pri každej splátke jednotlivito. K námietke žalobkyne, že premlčacia doba medzi manželmi neplynie, poukazujúc na ustanovenie § 114 Občianskeho zákonníka, súd udáva, že vychádzajúc z jeho výkladu je zrejme, že to neplatí, ak ide o opakujúce sa plnenie a úroky. Pri rozhodovaní o výške nároku súd vychádzal z listinných dôkazov predložených žalobkyňou, a to z výpisov z účtu, ktorého je žalobkyňa majiteľkou, ako aj z potvrdenia banky, ktoré bolo súdu doručené na základe dôkazného návrhu žalovaného, ktorý na jeho vykonanie zložil i preddavok, a to v prebiehajúcom spore 8C/270/2016. Súd vychádzal aj z niektorých ďalších dôkazov vykonaných v spore 8C 270/2016, považujúc to za hospodárne a efektívne, keď tieto dôkazy mali význam i pre uvedený predmet sporu, teda zostávajúcu časť nároku. Uvedené dôkazy na pojednávaní riadne oboznámil. Z listinných dôkazov mal súd za preukázané, že splátky úveru boli v celom rozsahu plnené z účtu, ktorého majiteľkou bola žalobkyňa, pričom vo vzťahu ku všetkým splátkam treba konštatovať, že boli splatné v období po právoplatnosti rozsudku, ktorým bolo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - strán sporu zrušené. I samotná zmluva o úvere bola uzavretá až v roku 2013, strany ju uzatvárali už nie ako manželia.

27. Súd mal preukázané, že žalobkyňa a žalovaný dňa 17.4.2003 ako manželia uzatvorili zmluvu o hypotekárnom úvere č. XXX/XXXX/XXHU, predmetom ktorej bolo poskytnutie hypotekárneho úveru vo výške 21.576,05 €. Následne dňa 1.2.2011 uzavreli zmluvu o úvere XXX/XXXX/XXSU, ktorým hypotekárny úver refinancovali. Na základe tejto druhej zmluvy bol žalobkyňi a žalovanému poskytnutý úver vo výške 31.300,- €. Z uvedenej sumy bol nesporne splatený hypotekárny úver v rozsahu 11.323,41 €, a rovnako nesporne, vo zvyšku 19.976,59 € boli peňažné prostriedky z úveru poukázané na účet žalobkyne dňa 9.2.2011, za trvania manželstva i bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM). Následne dňa 13.9.2013 strany sporu uzavreli ďalšiu zmluvu o úvere XXX/XXXX/XXSU, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 29.500,- €, ktorý bol v celom rozsahu použitý na pokrytie zostatku úveru druhého s tým, že z účtu žalobkyne boli použité jej výlučné peňažné prostriedky titulom doplatku vo výške 1.376,81 €. Žalobkyňa tvrdila ako dôvod tretieho úveru (refinancovania predchádzajúceho úveru) výhodnejšiu úrokovú sadzbu. Tieto tvrdenia žalovaný nevyvrátil.

28. Vzhľadom k námietkam žalovaného týkajúcim sa použitia úverových prostriedkov z tretieho úveru sa súd vzhľadom k vyššie vedenému odseku, k chronológii úverov a ich účelu, keď za nesporné považoval to, že celý v poradí tretí úver bol použitý na výplatu druhého úveru, zaoberal úverom druhým. Uvedeným sa zaoberal už aj v spore 8C/270/2016, v ktorom bola obrana žalovaného rovnaká. V spore 8C/270/2016 žalobkyňa učinila predmetom vyporiadanie v širšom zmysle, v rámci ktorého požadovala vyporiadať

aj v poradí tretí úver v OTP banke, poskytnutý žalobkyni a žalovanému, v postavení spoludlžníkov, na základe zmluvy zo dňa 13.9.2013 vo výške 29.500,- €, ktorý bol zabezpečený záložným právom viaznucim na predmete vyporiadania. Súd vyporiadanie uvedeného záväzku považoval zároveň za spravodlivé, i vzhľadom k tomu, že nehnuteľnosť pripadla žalobkyni, ktorá ju dlhodobo fakticky aj užíva a úver pravidelne od počiatku spláca.

29. Z vykonaného dokazovania, tak v spore 8C/270/2016, ako i v spore tomto, mal súd preukázané, napokon, nebolo to ani sporné, že splátky úveru sú od počiatku realizované žalobkyňou z účtu, ktorého je majiteľkou a disponentkou. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného, že žalobkyňa nepoužila peňažné prostriedky poskytnuté z úveru na dohodnutý účel, súd poukazuje na to, že z potvrdení OTP banky mal preukázané, že časť peňažných prostriedkov v rozsahu 11.323,41 € bola použitá na splatenie hypotekárneho úveru č. XXX/XXXX/XXHU, ktorý bol pôvodne poskytnutý vo výške 21.576,05 € a v časti 19.976,59 € boli peňažné prostriedky poukázané dňa 9.1.2011 na účet žalobkyne. Tento deň je dňom, ku ktorému trvalo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Okolnosť týkajúca sa vlastníctva, či disponentúry k účtu súd nepovažoval za podstatnú, pretože nemá vplyv na vlastníctvo peňažných prostriedkov, ktoré patrili nesporne do BSM, teda každému z manželov 1-ici. Súd vychádzal i z toho, že podľa zmluvy o úvere zo dňa 1.2.2011, na základe ktorej bol poskytnutý stranám sporu úver vo výške 31.300,- €, mal byť úver sčasti poskytnutý aj na údržbu nehnuteľnosti (čl. 317 rub). Žalobkyňa už v spore 8C/270/2016 tvrdila, že tieto peňažné prostriedky použila na rekonštrukciu nehnuteľnosti, čo žalovaný namietal, keď tvrdil, že rekonštrukcia v takomto rozsahu vykonaná byť nemohla, vychádzajúc aj z porovnania jednotlivých znaleckých posudkov. Súd v spore 8C/270/2016 ustálil, že znaleckými posudkami, aj vyjadrením súdom ustanovenej znalkyne H.. Q. Č. k námietkam žalobkyne, bolo preukázané, že nehnuteľnosť je udržiavaná, teda je zrejmé, že do jej údržby žalobkyňa investuje finančné prostriedky a aj zo znaleckých posudkov vyplynulo, že došlo k úpravám, či opravám, resp. k rekonštrukcii niektorých častí, najmä príslušenstva predmetu vyporiadania od zrušenia BSM, a to aj od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že peňažné prostriedky poukázané na účet žalobkyne mali byť použité na jej podnikanie, toto tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal, nevzniesol žiadny konkrétny dôkazný návrh. Vychádzajúc zo znaleckých posudkov niektoré časti predmetu vyporiadania boli vybudované a užívané až po roku 2011, teda po poukázaní časti úverových prostriedkov na účet žalobkyne. Sice to bolo v čase, keď majiteľom a jediným disponentom účtu bola žalobkyňa, ako už súd vyššie uviedol, tieto skutočnosti nemajú vplyv na vlastníctvo peňažných prostriedkov. Bolo preukázané a súd z toho i vychádzal, že k poukázaniu týchto prostriedkov na účet žalobkyne došlo za trvania BSM.

30. Súd dospel k záveru, že zo strany žalovaného nebolo preukázané, že by splátky, hoci i len sčasti, uhradil aj on. Súd jeho obranu bez relevantných dôkazov nemohol vyhodnotiť ako účinnú. Záverom považuje za potrebné poukázať aj na to, že zo záverov oslobodzujúceho rozsudku vydaného vo veci 2T/113/2016, ani zo záverečnej reči prokurátora, na ktorú žalovaný odkazoval, nie je jednoznačne zrejmé a nemožno bez pochyb vyvodiť, že žalovaný prispieval aj na chod spoločnej domácnosti. Predmetom dokazovania v trestnej veci 2T/113/2016 bolo plnenie vyživovacej povinnosti. Bolo skonštatované, že žalovaný plnil výživné nákupmi do domácnosti. Nákup do domácnosti nemožno bez ďalšieho považovať za splátku úveru.

31. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd vo vzťahu k zostávajúcemu nároku žalobe, v zmysle jej naposledy pripustenej zmeny (na pojednávaní 29.3.2019), vyhovel, avšak len v časti (nakoľko časť nároku vyhodnotil za premičanú). Dospel k záveru, že žalobkyni patrí titulom polovice ňou uhradených splátok spoločného úveru suma 6 121,26 €, ku ktorej dospel nasledovne:

za 10/2014 - 9/2016 (24 mesiacov): $23 \text{ mesiacov} \times 238,13 \text{ €} = 5476,99 + 224,85 \text{ €}$ (1. nižšia splátka za mesiac 9/2016) = $5701,84 : 2 = 2 850,92 \text{ €}$,

za 10/2016 - 1/2018 (16 mesiacov): $16 \times 224,85 = 3 597,60 \text{ €} : 2 = 1 798,80 \text{ €}$, žalobkyňa však za uvedené obdobie požadovala sumu 1 696,35 € (čl. 197 rub spisu), súd nemohol priznať nad rámec uplatneného,

za 2/2018 - 9/2018 (8 mesiacov): $8 \times 224,85 \text{ €} = 1 798,80 \text{ €} : 2 = 899,40 \text{ €}$,

za 10/2018 - 12/2018 (3 mesiace): $3 \times 224,85 \text{ €} = 674,55 \text{ €} : 2 = 337,28 \text{ €}$ a

za 1/2019 až 3/2019 (3 mesiace): $3 \times 224,85 \text{ €} = 674,55 \text{ €} : 2 = 337,28 \text{ €}$.

32. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou peňažného dlhu, žalobkyni vznikol aj nárok na úrok z omeškania, ktorý uplatnila v zákonnej výške 5%. Vo vzťahu k úroku z omeškania však súd nerozhodol v súlade so žalobou (keď žalobkyňa požadovala úrok odo dňa spísania jednotlivých podaní

- zmien žaloby), pretože je toho názoru, že žalovaný sa dostal do omeškania až deň nasledujúci po tom, ako sa o výške nároku, teda jednotlivých rozšírených sumách, dozvedel (napr. deň po prevzatí písomnej zmeny žaloby, či deň po pojednávaní, na ktorom bola vznesená a pod.). Rovnako postupoval aj pri sume požadovanej v pôvodnej žalobe, keď žalobkyni priznal úrok až odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému (27.3.2017), pretože nepreukázala, že by ho k plneniu pred podaním žaloby vyzvala, teda nepreukázala, že žalovaný vedel o výške plnenia, ktoré zaňho uhradila. Vo zvyšnej časti súd žalobu aj pri požadovanom úroku z omeškania zamietol.

33. O trovách tohto sporového konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď najskôr rozhodol o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. Vo vzťahu k späťvzatej časti nároku skúmal procesné zavinenie na zastavení konania, v zmysle § 256 ods. 1 CSP. Žalobkyňa vzala žalobu v časti dvoch pôvodne uplatnených nárokov späť bez uvedenia dôvodu, nepreukázala, že by tak urobila preto, že žalovaný sa správal v intenciách jej žalobného návrhu, súd preto pričítal procesné zavinenie žalobkyni. Započítal ho do pomeru úspechu a neúspechu strán. Žalobkyňa požadovala od žalovaného (vrátane pôvodne uplatnených nárokov a v zmysle naposledy zmenenej žaloby) sumu 12 512,27 € (100%), vo vzťahu k sume 4 273,85 € (34,16%) zaviniła zastavenie konania, vo vzťahu k sume 2 117,19 € (8 238,42 € - 6 121,26 €) predstavujúcej 16,92% bola neúspešná (úspech žalovaného) a vo zvyšku predstavujúcom sumu 6 121,23 € (48,92%) mala úspech (žalovaný neúspech). Čistý úspech žalovaného tak predstavuje 2,16% (51,08 - 48,92), v tomto rozsahu má voči žalobkyni právo na náhradu trov, ktoré mu v tomto spore vznikli. O výške tejto náhrady súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže odvolanie podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne, na Okresnom súde Čadca.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.